

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

ΑΠΟΚΡΙΑ

ΤΙΚΗ

ΓΡΟΣΙΑ

5.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ι. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ: Θ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

EMANCIPAZIONE

Θ. ΣΙΔΗΡ.
1919

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΝΤΟΜΙΝΟ

Είπε αποκρηές κι' όλος ο κόσμος διασχεδάζει, χαίρεται, τραγουδεί, μασκαρώνεται, τρέχει σε χορούς και ξεχνά λιγάκι της καθημερινές πίκρες της ζωής. Κι' ο ποιητής που ή κορδιά του πάντα πονεμένη ποτέ δεν χαιρούνται την συνηθισμένη χαρά του κόσμου παρά μόνον μια αλλοιώτικη δική του χαρά παραπονητική, πήγε σ' ένα χορό ντυμένος πιερρότος να ξεχάσει και να ζήσει λιγάκι την τρυφή η ζωή.....

Μά ήταν έξοχος πιερρότος, με καλλιτεχνικό γούστο. Πιερρότος που ξετρελλώνει στην σάλα και δεν έκινε κανένα να υποψιασθῆ, δι' ήταν ένας ποιητής και δεν του έμπε καθόλου για την προσπάθεια του να λησμονήσει στην διασκέδαση εκείνη τον πόνο του.

Γύρισε, ξαναγύρισε την σάλα κινώντας την περιέργειαν όλων που φορούσαν μάσκες για να κρύψουν, όχι τον πόνο τους όπως αυτός, αλλά για να εύρουν ελευθερία διασκέδασης και έκάθησαν σέμια γωνιά ξένος και μόνος.

"Όσον κι' αν ήλθε μέσα εις την διασκέδαση του κόσμου για να χαρή με τους πολλούς πάλιν ζήτησε την μοναξιά, την γλυκειά παρηγοριά εκείνων που έχουν αλλοιώτικη ψυχή και καρδιά απ' όλων των ανθρώπων.

"Ένα κόκκινο ντόμινο από την άλλη γωνιά της σάλας δεν κινήθηκε στην έμορφή του πιερρότου ήλθε κοντά του του τον είδε τον καλοπαράτησε και του είπε με χάρη που έδειχνε μια πονεμένη ψυχή.

—Θέλω, να σε γνωρίσω, έμορφε πιερρότε μου, γιατί μαντεύω πως κάτω απ' την έμορφη φορεσιά σου θά έχεις και ωραία καρδιά.

—"Όχι, κόκκινο ντόμινο (μάντευσε πως ήταν γυναίκα). "Ήλθα κρυφά κι' απ' τον ίδιον έντομό μου άκόμη άπόψε, να ζήσω όποτε συνηθισμένες, χαρούμενες για ν' άφήσω λίγο την αλλοιώτικη ζωή μου.

Μά παράχθηκε και άρχισε να τρέμει απ' την ψυχή του για ένα άόριστο φόβο για την γλυκειά άρμονία της φωνής που ήταν γνωστή, πολύ γνωστή.

Το κόκκινο ντόμινο άρχισε να μιλή για πολλά πράγματα... και για τους άνδρες που δεν έχουν ούτε σταγόνα έμπιστοσύνης εις την άγάπην και' ο σ' όλα πιερρότος γέλασε πικρά και ρίχθηκαν στο γέλιο του χορού σ' ένα γρήγορο βάλς. Τό ντόμινο σε κάθε γύρο πείραζε κι' ένα καβαλλέρο που γνώριζε τ' όνομά του. "Όλους τους ήξευρε και του καθενός μιάν ιστορία είχε τό θυμήση.

Πονούσε ο ποιητής για την τρέλλα αυτή, μά δεν μιλούσε. Δεν μπορούσε. Δεν ήθελε.

Σάν κουράσθηκαν κάθισαν στην ίδια γωνία και το τρελλό ντόμινο έφυγε σ' άλλη παρτέα. Και ο ποιητής μόνος άρχισε σιγανά να κλαίη, να κλαίη για την τρέλλα της συντροφιάς του. Το ντόμινο ξαναγύρισε και είδε να στάζουν δυο δάκρυα κάτω από την μάσκα του πιερρότου.

Τόν τράβηξε, γέλασε δυνατά και τον κοροϊδύσε.

—Χά, χά, χά, δεν ντρέπεσαι; Τι κλαίς; Κάπου θά μ' άγάπησε; Ίσως και σύ. "Α, φίλε μου, έμένα όλοι μ' αγαπούνε. Είπε στο ριζικό μου. Μά σάν τον γλυκό μου ποιητή που έχασα για πάντα κανείς δεν θά με πονέσει. "Η άγάπη του έκανε και με ζοφσε.

—Πώς, πώς τό λέγαν; Γιατί τον έχασες;

—Χά, χά, χά, να οι άνδρες είσθε ψευτες. Μία φοιάστα τον ξελόγισσε, τον κόρρωσε ο μια μέρα στην άγάπη της, τον έκλεψε κι' έφυγαν. Δεν τον ξαναείδα. Τόρα που τον άφηκε θά γυρίση δόξμονος, κλαμμένος, μετανοιωμένος που χωρισθήκαμε. Και τό κόκκινο ντόμινο σπαστάρισε σάν τό ψάρι στα γέλια του πιερρότου άναστέναζε βαθιά και έγυρε στην άγκαλιά του.

"Εκείνος την έσφιξε δυνατά και σε μια στιγμή παραφορά της ζέστανε τό χέλι σ' ένα μείθισι.

Το κόκκινο ντόμινο παράχθηκε, τινάχθηκε. "Η λύκα τ' άφείσε κι' ή ζέστα του ήταν γνωστή. "Ναι, εκείνος τότε τέτοια δύναμη, τέτοια ζέστα, τέτοιο τρόπο είχε στο φίλι του.

—Χά, χά, γέλασε για την άπάτη του. "Εκείνος τόρα είχε με την άφείστα του δεν μπορεί να ήταν ο πιερρότος και γύρισε, τον άγρονκίταζε, θύμωσε και τον μάλλωσε για τον άπρεπο τρόπο του.

Θύμωσε κι' έφυγε τό κόκκινο ντόμινο και ο ποιητής πήγε σ' ήμν του για να κλάψη πικρά, δόξπικρα τον πόνο του.

Το κόκκινο ντόμινο ήταν άγάπη του ή παληά.

Μά δεν τον γνώρισε τό τρελλό ντόμινο ύστερα από τόση πολυτάραχη ζωή που ζούσε πικρά, μέσα σε τόσες άνδρικές τριανές που γνώρισε. Κι' ο ποιητής δεν ήθελε να ξαναγνωρίση την άγάπην του γιατί την είδε πικρά άνόξια της άγάπης. Ξετραχηλισμένη...

Καθμένε πιερρότε, στον κόσμο ο άνθρωπος γεννιέται με την ψυχή σταθερή. Ποτέ δεν μπορεί να την αλλάξη. Κι' αν δεν ήταν αποκρηές κι' ήταν μεγαλύτερες άνθρωπινες τρέλλες και χαρτώσουν άπίεσσα στην βοή για να ξεχάσει πάλιν δεν θά τό κατόρθωνες, μόνο θά μεγαλώ-

νες τον πόνο σου. "Όπως και σε γένηκε. Σ' αυτόν τον κόσμο πολλές φορές κανείς από τ' ανέλπιστα εκεί που δεν περιμένει συναντά κάτι που τάραιε την ζωή του. Και που έσημείωσεν ένα σταθμό στα χρόνια του. Είπε του κόσμου ή ματαιότητα αυτή και σ' αυτήν άθελα υποκύπτωμεν.

Ι ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΓΑΛΑΤΑ

"Η προσωρινή έφορία άκαταξομέντων κ. κ. Η. Δούνια, Σ. Σαρόντη, Σ. "Ακτάρη, Π. Ζερβοῦ, Α. Παπαζογλου, Γ. Γαλάνη και Γ. Γαλλιμήτη επ' αίσίσις οίονοις άρξαμένη του έργου της άπέδειξεν ότι πράγματι εργάζεται υπέρ των ήμερων σκοπών της κοινότητος και φρονιζει δια την προωγήν αυτής. Το πρώτον άπεφασίσθη να δοθη ο εύεργετικός χορός ο οποίος από έντων είχε καθιερωθη. Κι' ταυτα τό προσεχές Σάββατον δίδεται χορός εν τη αίθούση του θεάτρου των Μνηματακίων υπό την ύψηλήν προστασίαν του συνταγματάρχου κ. Κατράκη άρχηγου της ένταύθα έλληνικής δημοσιολής. Θά παλαιζη και μουσική του «Αβέρωφ»

"Η έπιτυχία προμηνύεται μεγάλη, καθόσον πολλές κατέβαλον προσταθείας αί εύγενεις κοσμητήρια και κομητόρες.

Τα θεωρία όλα έχουν διαταθεί ήδη εις την άνωτέραν κοινωνίαν μας.

Εις την χορευτικήν έπερίδα των σχολών Γαλιτά θά συναθροισθη τό άνθος της όμογενους άριστοκρατίας και εν γενει όλον τό εύγενές δημόσιον, τό όποιον προθύμως καρέσχε την φιλόανθρωπον βοήθειάν του εις τους τόσον μοχθητές πρόξ. έξοικονόμησιν πόρων κ. κ. έφόρους των σκοπών είναι ή άέγερσις Παρθεναγωγείου

Δεν άμφιβάλλωμεν, άφοῦ τό έθνος μας είναι τόσον εύγενές και γενναίοκαρδον θνος δια να προσφέρη πάντι τε εις Ιεροῦς σκοπούς ότι θά κατορθώση ο Γαλιτάς, όχπολύ άργά, να έκκληρώση τό δνερόν του άνεγείρωσιν Παρθεναγωγείων, όπως άνήγειρεν "Αρρεναγωγείον, δια τό όποιον έκπαίει; δύναται να κανχάται κατά πολλούς λόγους. Θά επανέλθωμεν.

"Η άγάπη ζή με άφοσίωσιν.

Η. Μυργος

"Η γυναίκες είναι λευκοῦδα κρείται να της ποτιζομεν.

Η. Μυργος

PAUL FAURE

Η ΣΕΙΡΗΝΕΣ

«Ο κόρφος είνε γεμάτος ώραϊα κορίτσια με μαλλιά που πλύνουν άπάνω στ' άσιμέ για κύματα, κ' έξω στ' άνοικτά, ό 'Οδυσσεάς, ό κουτός ψαρῶς τῶν νεοχυλιῶν, περ νᾶ με προσοχή, με τῆ βάρκα του.

Τὰ κορίτσια κάνουν κύκλο μέσα στα νερά και τραγουδούν: «Ω! ό μεγάλος βλάκας που έχει φόβο από μᾶς, όπως φαίνεται, από μᾶς νῆς πυρετός, τῆς ξανθῆς, τῆς καστανῆς, από μᾶς που χεροβολιάζουμε τὰ κύματα.

«Που πᾶς, εἶς που ἄψηφᾶς τὰ λευκά μας μπράτσια; Έλα ἔδω, μπουνταλά, και πάρε τὸ μπάνιο σου ἀναμενά μας.» — «Πηγαίνω στὸ καταπράσινο νησάκι, κάτω ἀπ' αὐτοὺς ἐκεῖ τοῦ βράχους, νὰ μαζέψω ἄχινους κι' ἄχιβάδες».

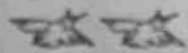
— «Έλα καλλίτερα ἔδω νὰ μαζέψης τὰ χεῖλη μας, σιτὸν ἥλιο και ἄπάνω ἀπὸ τὰ κύματα. Τὸ μπάνιο τὸ πρωτὶ, εἶνε ὄλο ζεστασιὰ, και τὰ νερά ὄλο χᾶδια. Έλα, ώραϊο κούστουρο, ἔλα, και γδύσου!»

— «Πᾶω στὸ πράσινο νησάκι.» — «Σ' ἔπιασε ἡ ἄρετῆ ἀπὸ χθῆς; Για ποῖόν τὰ κοχύλια; Για τὴν μάνα σου;... — «Γιὰ νὰ σᾶς τὰ πουλήσω στὸ παζάρι. Δὲν ἔχω και ρὸ νὰ κάνω ἁμαρτίες.»

Μὲ γέλιο, γρήγορά βυθίζονται μεσ στα νερά με θάρρος, τοῦ χωριοῦ τὰ κορίτσια, και πάλι ξαναφαίνονται και ρίχνουν σ' αὐτὸν τὸν κατεργᾶρη μῆδια και στρεΐδια!

«Ω! πλούσιο ψάρεμμα, λέει ό 'Οδυσσεάς που μαγεύεται ἀπὸ κοχύλια. Δὲ θέλω ἄλλα πιά, ώραϊά μου κορίτσια. ἡ βάρκα μου γέμισε, κ' ἐγὼ τώρα γλυστρώ δίχως διαταγμὸ στὴν ἀγκαλιὰ σας:

»Φυλάγετε τῆ βάρκα μου, Σουζάνα, Μαργαρίτα, Ἀννέτα, Κατερίνα!... κι' ἔτσι πάντα τὰ τρακλίνικα κορίτσια, ἄς δουλεύουν για τὰ ώραϊα ἄγρια!»

Η ΦΛΟΓΕΡΗ ΑΓΑΠΗ

— «Ἡ Ἀγάπη μου κατακαίει τὴν ψυχή, τὴν καρδιά, τὸ σῶμά μου ὄλο, Μαργαρίτα, καλή μου!

»Γίνου τρυφερώτερη, εἰ δ' ἄλλως θὰ γενῶ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου ἕνα μαγγάλι σιτάχτη.»

— Και τί θὰ κάμης ἐκεῖνο τὸ μαγγάλι.

— Έ! Λοιπὸν, θὰ τὸ ραρίζω πάντα. ;

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

NEON ΘΕΑΤΡON

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ κ. Α. ΚΑΛΛΙΝΕΑ

Ἐπανάληψις τῆς Νεραϊδῆς, τῆς Ἀποκρηδῆς και Ρόδου τῆς Σταμποῦλ και Βασιλιόσης τοῦ Σινεμά με τὴν αὐτὴν πάντοτε μεγάλην ἐπιτυχίαν ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸν κ. Ζαφειρόπουλον ό ὁποῖος θὰ κατορθώσῃ πιστεύομεν νὰ γίνῃ ἐπιτυχῆς Ρεζισέρ εἰς τὴν Βασιλιόσαν τοῦ Σινεμά και τὸν κ. Κοντεοῖνην τὸν πολὺ καλά βαρύντονονημά ὄχι τέλειον εἰς τὴν Νεραϊδα τῆς Ἀποκρηδῆς.

Ἐπίσης συνεχῶς ἐπανάληψις τῶν Παναθηναίων κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κοινοῦ. Ὁ κόσμος ἀληθινὰ δὲν χορταίνει τὰ Παναθηναϊα παρά τας συνεχεῖς παρουσιάσεις των. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ό θίασος τῆς κ. Καλλινεᾶ ἔχει μεγάλην ἐπιτυχίαν δι' αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλομεν ποτέ. Πρὸ πάντων ό κ. Γληνῆς πολὺ ἐπιτυχῆς Βενιζέλος ὅπως και νόστιμο τὸ ἀεροπλάνο.

Ἡ μικροῦλα Σοφία Βερώνη ὡς μικρὸς κουραμπιές πειζαρίζεται και ξετρελλαίνει τὸ κοινὸν με τὴν χαριτωμένη ἔμορφιὰ που παίζει. Φαίνεται ἀπὸ τώρα πῶς ἔχει ἀληθινὸ τάλαντον και μὴ μέρα ἴσως γράψοντα για ἐκείνην, θὰ μιλοῦμε για μὴ μεγάλη θορτίστα.

Περιμένομεν και ἄλλα νοῦμερα

ΘΕΑΤΡON ΒΑΡΙΕΤΕ

ΝΕΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Ἐπιλλος τοῦ Σαϊζπῆρ. — Ὁ κ. Αὐλωνίτης μᾶς ὑπεδύθη τελευταία τὸν ρόλον τοῦ Ὁθέλλου. Ἐψυχολόγησε και ἔπαιξε πολὺ ἐπιτυχημένα... μὰ οἱ ἄλλοι ἐσκίασαν τὴν ἰδικὴν του ἐπιτυχίαν.

Ὁ κ. Πειρίδης χωρὶς ἀπολύτως σκηνακὰ θαρρεῖ κανεὶς πῶς ἀπαγγέλλει μόνον ὅσα προφθαίνει ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν ὑποβόλεα (ό ὁποῖος ἐπὶ τέλος ἄς μάθῃ νὰ ὑποβάλλῃ για νὰ μὴ ξεφωνίξῃ τόσο ἀπαίσια).

Ἡ κ. Φ. Κωστάν μόλις αἰσθάνεται τὸν ρόλον που παίζει και ἡ φωνὴ τῆς μόλις ἀκούεται. Οἱ κ. κ. Σ. Σεργιάδης (Βραβάντης) και Β. Ταβλαρίδης (Κάσος) πολὺ καλοί.

Τσάρδα φούρστιν τοῦ Κάλμαν — Ὁ κ. Φλέρης ἔχει ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν, γι' αὐτὸ και πολλάκις μιζαρίζεται μάλιστα ὑπεραρέσει τὸν καλαμποκρὶ του διὰ τὸν τύπον τῆς Πόλεως μας Ἡ Δνίς Τ. Καζαρέττου μᾶς παρουσίασε τὸν πλέον ἀψυχολόγητον ρόλον τῆς Σίλβαν. Μικρὰν μόνον ἐπιτυχίαν εἰς τὰ τραγουδία τῆς, μὰ εἰς τὸν πόνο τῆς Σίλβας ἀπολύτως ἐπέτυχε.

Ὁ ρόλος τῆς Σίλβας θέλει δύναμη, πολὺ μεγάλη γιατί ἔχει τόσας μεταπτώσεις τῆς γυναικείας καρδιάς και ἡ Δνίς Καζαρέττου τῆς ὑποκρίνεται ἀπαθέστατα, χωρὶς ἀπολύτως νὰ αἰσθάνεται.

Ἡ κ. Φ. Κωστάν σὶν μὴ ξεβιδωμένη και στολισμένη κοῦκλα σχεδὸν τίποτε δὲν κάμνει και μᾶς θυμίζει τὸν Σαμπῶν που μᾶς ἔπαιξε ὡς Ρέα Μπόρ. Ἡ Δνίς Εῦα Σάντηρ ἡμόνη ἐπιτυχημένη Στάζη ἐλπίζομεν ὅπως τῆς εἴπαμε

και ἄλλοτε μὴ ἡμέρα νὰ εἶναι διαμάντι τῆ σκηνῆς. Οἱ κ. Αὐλωνίτης και Πολίτης ἐπιτυχεῖς και μελετημένοι ὅπως και ό κ. Σεργιάδης ὡς συμβολαιογράφος

Μαλλιά Κουβάρια τοῦ Ν. Λάοκαρη ... Μαλλιά κουβάρια, Μαλλιά κουβάρια.....

Ὁ Θεατρικογράφος.

LA BRUYERE

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οἱ ἄνδρες και αἱ γυναῖκες συμφωνοῦν σπανίως περὶ τῆς ἀξίας τῆς γυναικός.

Τὰ συμφέροντά των εἶναι πολὺ διάφορα. Αἱ γυναῖκες δὲν ἀρέσουν ἡ μὴ τὴν ἄλλην με τὸ γούστο που ἀρέσουν εἰς τοὺς ἄνδρας.

Πρέπει νὰ κρίνομεν τῆς γυναικῆς ἀπ' τὰ τακούνια ὡς τὸ κτένισμα τῶν μαλλιῶν ἔπως μετροῦμε τὸ ψᾶρι ἀπ' τὴν οὐρὰ ὡς τὸ κεφάλι.

Μὴ κοκέττα γυναῖκα δὲν στενοχωρεῖται ποτέ για τὴν ἔμορφιὰ τῆς, διότι τῆς φαίνεται ὅτι τὰ χρόνια μόνον τῆς ἄλλες γυναῖκες ρητιδῶνουν και ἀσχημίζουν και ξεχνᾶ τουλάχιστον ὅτι εἰς τὸ πρόσωπο εἶναι πάντα γραμμένη ἡ ἡλικία.

Αἱ γυναῖκες προετοιμαζονται διὰ τὸν ἔραστήν των ὅταν τὸν περιμένομεν και προσπαθοῦν νὰ ξεχάσουν ὅτι εἶναι ἀπεριποίητες ὅταν τῆς ἔλθῃ ἑξαφνικὰ.

Ἐνα ἔμορφο πρόσωπον εἶναι τὸ ώραϊότερον τῶν θεαμάτων κπὶ ἡ γλυκυτέρα ἀρμονία εἶναι ἡ φωνὴ ἐκείνης που ἀγαπᾶ κανεὶς. Ἡ ἔμορφιὰ εἶναι κατὶ ἀπὸ τὰ πλέον φυσικὰ και ἀνεξέρητας τοῦ γούστου και τῆς γνώμης.

Εἰς τὰς γυναῖκας ἡ ἰδιοτροπία εἶναι πολὺ κοντὰ εἰς τὴν ἔμορφιὰ τους, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶνε τὸ ἀντιφάρμακον διὰ νὰ πειράξουν ὀλιγώτερον τοὺς ἄνδρας, που δὲν γιαιτρεύονται χωρὶς γιαιτρικά.

Ἡ γυναῖκα που ἔχει ἕνα ἔραστήν τῆς φαίνεται πῶς δὲν εἶνε καθόλου κοκέττα ἐνῶ ὑπερηφανεύεται ὅταν ἔχει πολλούς.

Ὁ παλαιὸς ἔραστής φοβάται ἡ περιφρονεῖ ἕνα νέον ἄεραστήν ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ.

Ο δυσκολότερος χορός για τους δημοσιογράφους και τους παίζει ή λατρεύει . . . το οβυσσό.

ΔΙΑΓΑΜΟΥΣ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΧΟΡΟΥ
 ΚΡΙΣΗΜΑΤΕΙΑ ΑΓΩΡΑΞΑΤΕ ΘΛΟΙ ΤΟ ΠΩΣ
 ΕΝΘΥΜΙΤΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΙΩΝ ΕΒΕΝΙΖΕΜ
 ΣΠΗΡΓΥΡΑ ΓΡ. Β. ΕΠΙΧΡΥΣΑ ΖΟΓΑ ΚΑΙ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΡΥΣΑ ΖΟΓΑ ΚΑΙ

Εκείνος. — Θα είσαι στο μπάνιο φρόνιμη ;
 Εκείνη. — Βίβαιο! μά σιδερά τα μαλλιά σου, — διές
 σηκώθησαν.
 Εκείνος. — Αυτό προσπασθώ μα δεν μπορώ.
 Εκείνη. — Δεν βλέπεις, θα είσαι φουσκώμενος.

'Ο πιεργόνος. — Είσαι άγγελος και σου άξιζει πάσα θυσία' αν ειχα την ευτυχίαν να γνωρίσω την μορφή σου.

... (Σάν Ιβγγιλε την μάσκα.) — Βρέ, την καρδιά !!

Ο ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

Θ.ΣΙΔΗΦΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο λόρδος. — Χαίρο δικά, κοίτε έφάνη, τί σκαλίζεις ;
'Ο δουτυόμος — Την άφοπλίω, καρδασίμ.

'Εκείνη. — Καλέ, Τζόκο, τί ώραία γλυκύσματα ήτανε τά χθεσινά στον σουαρέ της Λιλιής; Γλυκές πάστες με σοκολάτες, τρίγωνα γεμάτα, μπακλαβάδες, μέγαλο βούτυρο, μπαμπάδες, σοκολάτες χλιωνφειδών, φονταν, πτίφούρ, κέκ, ισκόττα και ειδών-ει'ών Liqueurs.
'Εκείνος. — Κι' από ποθ τά πήρε ;
'Εκείνη. — 'Από τόν γνωστόν ζαχαροπλαστήν τόν 'Αδελφών Χαλίμη, (πρώην Κορδομάτη) έναντι τής Credit Lyonnaise, Γαλαϊά, αριθ. 37.

I. ΕΥΓΕΝΙΑΔΟΥ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(Συνίχνει)

Στεφάνι λόμοραο στο πρόσωπό της ήταν ή συμπάθεια που το πλυμνηροσε και κορώνα στο κεφάλι της τα μαθρα της μαλλιά, που πλαύσια χύνουνται στον λαιμό τον αλαβράσινο, όταν ηθελεν να με τα δεξή ατημέλητα απόγυνα κεία φιλαρέσκεια. Είχαν την σκοτεινά, το βάθος και την έμορφιά της νύκτις.

Θαροόσα πώς πάντα κι' ούτα ακόμη έπερναν ώραία σιάσι κάθε φορά που λα τρενίμαστε κοντά κοντά.

Και μ' εύχαριστούσε. να είνε αυτά των χαδιών μου το παιγνίδι σαν δεν είχαμε πειά τίποτε να πούμε. Και νόμιζε κανείς πώς το χρώμα των μαλλιών της με το βάθος του ήταν ποσ' έδιδε την μελαγχολία στο πρόσωπό της. Αυτά σαν να ήταν ή τελευταίες πι.αλιές του μεγάλου ζωγράφου, του Δημιουργού, που την έδωσαν την έκφρασι γλυκού πόνου.

Σαν μαζεύονταν όλες μαζί ή δυνάμεις της όμορφιάς της καμιά θορά, τότε έχανα έγω, όλες της δικές μου δυνάμεις ν' αντισταθώ. Θαροόσα πώς δένουνταν ή γλώσσα μου δυνατά ή παράλυε και δεν μπορούσα, να την κινήσω ούτε λέξι ν' άρθρώσω, μόνο βουβά την θαύμαζ' την έμορφιά. Η ψυχή μου καθαρή, μόνον έρωτευμένη, ή καρδιά μου γεμάτη με της έμορφιάς της 'Αγάπης που μ' έγνωρισε και γέμισεν. Εκείνη συντελοούσαν στην θυσία, που πρόσφερα μ' προστά στην έμορφιά της. Βουβήγινονταν ή λειτουργία μέσα μου με θυσία αγάπης απέραντης για τα μεγάλα καστανά μάτια της που βασίλευαν της έμορφιάς της και τα μάτια της μιλούσαν για την μεταγωγίαν αυτήν.

Βασιλεύει πάντα και παντού ή έμορφιά των ματιών, όπως βασιλεύει στον κόσμο και ή αρχή της ή Μεγάλη Έμορφιά.

Δεν έχει ανθρώπινη υπορξι στον κόσμο που δεν προσκυνά την έμορφιά.

Που δεν σεβεται, δεν λατρεύει την έμορφιά δεν υπάρχει ψυχή.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη θρησκευτική ασέβεια απ' την ασέβεια στην έμορφιά. Αυτό είνε χειρότερο από Ιεροσυλία.

Αν υπάρχουν ασέβεις της έμορφιάς είνε άλλοτελε καταραμένοι.

Ναί, είνε καταραμένοι οι έλανασιάται, οι αντίρται στην έμορφιά.

(*Ακολουθεί.)

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

BZEVOLOD GARSIN

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Είναι Ιανουάριος μήνας . . . κροσ, παγωνιά. Οι σπάνιοι διαβάτες τρέχουν να τρυπώσουν στο σπήτι τους ενώ έγω γυρνώ . . . αλήθεια γιατί γυρνώ άσκοπα κατά βήκος της έρημης αυτής προκυμναιας, έγω που έχω το ζιστό μου καρμάρaki; Γυρνώ γιατί ή φαντασία με σπρώχνει με δγάζει στο δρόμο . . .

Η φλόγες των φαναριών χορεύουν από τον άνεμο που φυσά δυνατά και το τρεμουλιαστό εκείνο φως δυθίζει τον ζοφερό ήλιο των μεγάλων παλατιών σε βαθύτερο σκοτός. Ο άνεμος βογκά επάνω από την παγωνίην έρημη του Νίβα.

Πρέπει να συνειθώ στον αναγνώστη μου. Είμαι ένας νέος άνθρωπος με ξύλινο πόδι. Πρό καιροσ ήμουν καλά . . .

— Ντάγκ! . . . χιτυπιά! . . . Η ώρα για! *Επτά ώρες μάς χωρίζουν ακόμη από την ανατολή του ήλιου από την ώχη και πέθιμη χειμερινή ημέρα: Να πάγω στο σπήτι; Δεν ξέρω, μου είνε εντελώς αδιάφορον. Δεν αισθάνομαι την ανάγκη του ύπνου.

Την άνοιξη μ' εύχαριστούσε ο περίπατος της προκυμναιας. Ά, τί νύκτις ήταν εκείνες, νύκτις ασύγκριτες! Δεν μοιάζουν της μωωμένες νύκτις των νοτιών κλιμάτων με τον παράδοξο σκοτεινό ουρανό τους και τα μεγάλα σαν μάτια άστρα που σε ακολουθούσαν όπου πδς.

Έδώ όλα είνε φως . . . Ο άερας είνε φρέσκος και ξηρός. Ο Νίβας κυλά γοργά τα περήφανά του νερά.

Στην δχη του Νίβα άκριθώς έστεκόμην έγω . . . και στην άγκαλιά μου άκουμπούσε ένα κοριτσιό . . . και αυτό το κοριτσιό . . .

Άχ, γιατί ν' άρχίσω πάλι τα βάσανα μου να σεξ έξιστορω; Και όμως τέτοια είνε ή καυμένη ή άνόητη καρδιά του άνθεώπου. Την Εύγενία την έγνωρισα στην ίδια προκυμνία με μόνην την διαφοράν ότι τότε δεν είχε τόσο κροσ, όσον τώρα. Το πόδι μου ήταν αληθινό. Μ' άλλα λόγια δεν ήμουν κοντός. Βαρτιά έρχεται κάπως ή λέξις αλλά τί σημαίνει αυτό . . . Πώς την έγνωρισα το πράγμα ήλθε βδλωσ διόλου μόνο του . . . της ώβιλνσα άμείως. Στην αρχή της είπα ότι δεν είμαι από εκείνους τους άδιαντρόπους κτλ. εθύς κατόπιν τα σχέδια που είχα κλπ.

Η καλή μου φσιογνωμία, που την άσχημίζει τώρα μια βαθιά ρυτίδα πλάι στο στόμα, την έκαμε καλήν έντύπωσιν. Έτσι μιλώντας για το ένα και τ' άλλο την συνώδινσα ως το σπήτι της.

Θαυμάσια! Υε μία διαταγή της Εύγνίας πήγα στρατιώτης και γύρισα ήρωσ . . .

*Ο καιρός των διαυροφοριών πέρασε . . . οι ίππότες έχουν εξαφανισθή.

Και όμως όταν ή αγάπη σου σου είπη «Να πάρε αυτό το δακτυλίδι (αν το ενεις στη φωτιά, μέσα σε φλόγες δεν θα όρμησής να το πάρης με κίνδυνο για καής :

Συ όμως που με διαβάσεις, αναγνώστη μου, ίσως θα πής: Τι παράδοξος άνθρωπος αυτός! Έγω ποτέ δεν θα τώκανα αυτό, θα της άγόρασα ένα καινούριο . . .

*Όχι, όχι, δεν είμαι της γνώμης σου έγω, αναγνώστη μου. Ίσως και ή γυναίκα που αγάπη κάμη το ίδιο για σενο, ο όποιος μπορεί να έχης πολλά λεπτά και να είναι μέτοχος σε πολλές εταιρείες. Ίσως όμως θα είδες όταν ήσουν μικρός την μικρή πεταλουδίτσα να τριγυρνά στην φλόγα του κεριού. Στο τέλος αφού τσουρουφλισθούν τα φτερά της πεθαίνει, Άχ! να τελείωνα κ' έγω έτσι για να παύσουν τα βάσανά μου!

Η Εύγενία ήταν παράξενο κοριτσιό. Όταν έκρηχθη ο πόλεμος ήταν για μερικές ημέρες σκυθρωπή και δεν με ώμιλούσε. Μία μέρα είπη: Είδαί έννημος άνθρωπος!

— Υποθέτω, είπη.

— Οι έννημοι άνθρωποι συνειθίζονν' αποδεικνύουν τα λόγια των με έργα. Να πδς στον πόλεμο πρέπει να πολεμήσης.

— Με κύτταξε (δυναφρωμένα και έπαιξε σπασμωδικά τον βραχιονά μου με το μικρό της το γεράκι. Την έκύττα, ζα στα μάτια και είπα «Καλά! πηγαίνω . . .»

*Όταν θα γυρίσης θα γίνω γυναίκα σου, μου είπη, άποχεραιοίζοντάς με στο σταθμό.

Καλή άντάμωδι.

Τα δάκρυα με έπνιγαν, είχα κλάψει, αλλά δρθηκα το θάρρος να την άπαντήσω!

*Σκέψου το αυτό, Εύγενία οι έννημοι άνθρωποι . . .

. . . αποδεικνύουν τα λόγια τους με έργα είπη συμπληρώνουσα την φράσην.

Έφυγα για το μέτωπον. Στην πρώτη μάχη πήρα τον πολιτικό διαυρο και έπροδιδάσθην. Στην δεύτερη μάχη κήπι ήττηράγη κοντά μου. Έπεσα κάτω . . . χάος . . . όβιχλη . . . Ένας γιατρός με άσπρη προσέβιλλα και με ματωμένα τα χέρια . . . Καλογοηίς . . . το κορμίνο μου πόδι . . . Όλα αυτά που έφάνεντο σαν ένα άντρο.

Κατόπιν μ' έστειλαν στο διαπρόδρομο και μ' έστειλαν στην Πετροπολι. Νομίζω κήπι σημαίνει να φύγης από μια πόλι με τα πόδια και να γυρίσης όστρα μ' ένα μοναχό! Μή μετέφραγ στο νοσοκομείο.

Ήταν Ιούλιος μήνας. Μ' έναν στρατιώτη νοσοκόμο έστειλα ένα γράμμα στο σπήτι της Εύγενίας. Κατόπιν έστει, λα δεύτερο, έπειτα τρίτο . . . τίποτ, καρμιά άπαιτησίς.

(*Έπεται το τέλος) ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

JEAN RICHERPIN
de l'Académie française.

ΜΙΑ ΕΡΩΜΕΝΗ

(Συνέχεια)

Πειό εξερεθισμένος από την άποτυχίαν του, μη έχων ούτε ένα ίχνος διά να τον βοηθήση ο Λουκιανός ήρχισεν αληθινόν κυνήγι εις τὸ Παρίσι. Βραδυάζονταν τριγωνώντας εις τούς δρόμους καὶ εις τὰ μέρη ἑοῦ ἠλπίζε νὰ εὔρη τὴν κ. Ἄνδρῆ. Πήγαινε στὰ θέατρα. Περνοῦσε ὀλόκληρα ἀπομνησήμερα νὰ σουλασκήσῃ ἔμπρὸς εἰς τὰ καταστήματα νεωτερισμῶν, ἀλλ' ἔβλεπε πολλὰς ἄλλας γυναῖκας μόνον. Πήγαινε εἰς τούς δημοσίους κήπους. Κάμμιὰ φορὰ τοῦ φαίνονταν πῶς τὴν ἐγνώριζεν, ἀλλ' ἔσφαλλε. Μιὰ φορὰ ἦταν πολὺ βέβαιος ὅτι τὴν εἶδε ν' ἀνοβαίνει εἰς ἄμαξαν εἰς τὴν ὁδὸν Μονμάρτης. Ἐτρεξεν, ἔσπρωξεν, ἔσκόνησεν ἔπάνω εἰς ἕνα κύριον ἔχασε τὸ καπέλλο του καὶ ὡς ποῦ νὰ τὸ εὔρη ἔχασε τὴν ἄμαξαν. Μά τουλάχιστον ἦταν πειὰ βέβαιος ὅτι ἡ κ. Ἄνδρῆ ἦτο εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἐδιπλασίασε τὰς προσπάθειάς του.

Ἡ ἐπιθυμία νὰ τὴν ἐπανέσθῃ κατήντησεν ἀνάγκη, πάθος. Ἡ κ. Ἄνδρῆ δὲν τοῦ ἐφαίνετο πειὰ σὰν ἀπομακρυσμένη γλυκεῖα εἰκόνα ἀλλ' ἦλιος λαμπρὸς τοῦ ὁποίου τὸ φῶς εἶχεν ἀνάγκη νὰ ζήσει. Καὶ καταλάβετε πόσον τὴν ἀγαποῦσε ὅταν τὴν ξανοίδε.

Ἦτο εἰς τὸ Λουξεμβούργον καὶ ἔσπευγε νὰ γίνετο ἀπὸ τὸν ἐξώσιον μιὰ διαβάδα παιδιῶν ποῦ ἐπαιζαν στὴν ἄμμο γῦρο εἰς ἕνα πάγκο. Μιὰ μικροῦλα σκαρφάλωσε καὶ ἄρχισε νὰ πηδᾷ με φωνὰς χαρᾶς.

— Ἐρωμέττα θὰ πείσης πρόσεξε,
Ἦσαν ἡ φωνὴ τῆς κ. Ἄνδρῆ ποῦ ἔλεγεν ἄλλοτε εἰς τὸν Λουκιανόν :

— Κύριε Λουκιανέ, πρόσεξε, θὰ μὰς κουτιρίσῃ σὲ κανένα βασιράκι.

Ἡ κ. Ἄνδρῆ ἐκρύπτετο ἀπὸ μιὰ κάσση με πορτοκάλια καὶ ὁ Λουκιανός ἤναγκάζετο ν' ἀλλάξῃ θέσιν καὶ νὰ κρεμιέται γιὰ νὰ τὴν διῆ. Τὰ πόδια του ἔσπευαν. Ἀκίνητος τὴν ἐθαύμαζε καὶ βλέποντάς τὴν μεθοῦσε τὴν καρδίαν του. Δὲν ἐτόλμοσε νὰ κατέβῃ διὰ νὰ τὴν μιλήσῃ. Πῶς νὰ τῆς πῆσι ἀληθινὰ ὅτι εἶχε νὰ τῆς πῆ, ἐκεῖ τ' ἔμπρὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον ποῦ περνοῦσε ; Πῶς νὰ τὴν πλησιάσῃ ἀκόμη. Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τῆς ἀλευθόνῃ τὸν λόγον ; Δὲν τὸ ἐσκέπτετο δὲν εἶχε τὸ θάρρος. Ἐπὶ πλέον ἐφοβήθη νὰ μὴν τὸν ἰδῇ καὶ κρυφθῆκε πίσω ἀπὸ ἕνα βάζο λουλουδιῶν γιὰ νὰ τὴν κατατρώγῃ με τὰ μάτια του.

(Ἀκλουθεῖ)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀναχωρήσεις.

Ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην διὰ ὀκταήμερον ἀπουσίαν ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Τζινιόλις ποῦ θιάσου τῆς κ. Α. Καλλινέα.

Εὐτυχεῖς γάμοι.

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ εἰς τούς τραπεζικοὺς κύκλον φιλέλπιδος νέου κ. Σ. Χατζοπούλου μετὰ τῆς καλλιμόρφου καὶ μουσικοῦ Λίδος Βασ. Κωνσταντινίδου, τοῦ μυστηρίου τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Λέρου καὶ Καλύμνου κ. Ἀποστόλου παρανόμου οὔσης τῆς Χαριτωμένης Κας Φ. Ἀλιμπράντη.

Τοὺς προσκεκλημένους ἡ νέμφη ἠόχασε στήσε τραγουδίσασα ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐκ τῆς κλασικῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς. Ραίνουσα με ἄνθη τὸ νεαρὸν ζεῦγος τόσον εὐαχμόστως ἐνωθὲν διὰ τῶν τρυφερῶν τοῦ ἡμεναίου δεσμῶν εὐχοματὸν βίον μακρὸν καὶ εὐτυχημένον. Ε.

ΠΕΙΡΑΓΜΑΤΑ

Τακίτια τῶν γελοιογράφων μας

Τὸ λαθρεμπόριον εἰς τὸ λιθογραφεῖον.

Ξεύρατε πῶς ὁ ΓΑΓΟ εἶναι μιμητικὸν ζῶον; Καὶ ὁμοίως, κοινεῖται νὰ κατανητήσῃ πειὸ μιμητικὸν ΖΩΟΝ καὶ ἀπὸ τὴν ΜΑΓΜΟΥ.

Εὐγενῆς κυρία.

Εἰς τὴν προχθεσινὴν ἐσοπίδα τῶν Τυνίων εἰς τὴν Union Française κάποιον κυρία φέρθηκε πολὺ εὐγενικὰ καὶ ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ νὰ μεταφέρῃ ἕνα μεταξωτὸ μαξιλαράκι κάποιον κύριον ὁ ὁποῖος τὸ κέρδιον εἰς τὸ λαχεῖον.

Ἡ ἐν λόγῳ κυρία ὅταν ἄκουσε τὸν ἀρ 2 κληρωθέντα διὰ τὸ μαξιλαράκι εἰδοποίησε τὸν κ. τοῦ ἀρ. 2 καὶ τὸ κράτησε διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς λέγοντάς τον πῶς ἡ εὐγενεὶα τὸ ἀπαιτεῖ.

Νὰ φερνισμὸς τῆς γυναικὸς τοῦ 20ου αἰῶνος.

Καὶ ἄλλο, Παλληκαράς.

Κάποιος νταῆς εἰς τὸν Γαλατὰ προχθὲς σὰν εἶδε μασκαράδες με φουστανελλὰς ἄγριεψε γιὰ τὴν νόμιμον πῶς ἦταν εἰζωνικά τὰ ματὰ. Καὶ ἀμέσως τὴν καιποῦρά του καὶ πληγῶνας ἔσαν φουστανελλὰς. Ἐγινε συμπλοκὴ καὶ ὁ παλληκαράς συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν ὅπου θὰ μάθῃ νὰ εἶναι ὀλιγώτερον φανατικός καὶ παλληκαράς.

Διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἁγ. Νικολάου.

Εἰμποροῖμα, νὰ μάθουμε, ἕως πότε θ' ἀνάβετε καὶ θὰ σβόνετε τὴν λαμπάδα ποῦ κρατεῖται εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν σας προϊστάμενον.

Ἄν, τὸν θέλετε πανδρεϊμένον εἰμπορεῖτε πετάκατόπιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μεταρρυθμίσεων τὸν πανδρεῖσατε καὶ ὄχι νὰ τοῦ κρατεῖτε τὸ φανάρι. Γιατί ἐπὶ τέλους ὅλα ἔχουν ὄρια καὶ θὰ ἀναγασθοῦμε νὰ σὰ καταγγεῖλωμε εἰς τὸ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς διὰ τὴν «Νέαν Ἰεναάν» ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ, ἵνα θεωρεῖται ἔγκυρος.

Πᾶσα εἰσπραξις γίνεται διὰ τοῦ διαχειριστοῦ κ. Θ. Σιδεροπούλου καὶ μόνον, παρ' οὐδενὸς δὲ ἄλλου.

Φανάρι. Φορέσατε μάλιστα καὶ γυαλιὰ καὶ ἀνεβῆτε εἰς τὰ κελλιά του νὰ τὸν συντροφεύσατε εἰς τὴν δουλειά του.

Καιρὸς κὶ ἐρωμένη.

Ἀνέλπιστη πάλιν αὐτὴ ἡ ἀπότομη μεταβολὴ τοῦ καιροῦ Ἄπο τόσην καλοκαιρίαν με μιὰς βροχῆ, κατακλυσμός καὶ λάσπες.

Ὅτε γυναικεῖα καρδιὰ νὰ ἦταν πάλιν ἔτσι γοηγῶρα δὲν θ' ἄλλαξε ἀδελφέ... καὶ ὁ Θεὸς ὀρισμένως ἔχασε τὸν ποῦσουλα.

Μπουλγυριτζῆς καὶ θέατρον.

Κάποιος μπουλγυριτζῆς πῆγε στὰ Παναθήναια με τὸ ἐνέκα καὶ τὰ παιτιά του νὰ σουργιανάρ. Φυσικά δὲν γνώριζε τὰ γκαρσόνια ἀφοῦ γιὰ πρώτη φορὰ πάτησε στὸ θέατρον. Καὶ σὰν εἶπασε ἡ γυναῖκά του ἀπετάθη εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα. Καὶ εὐτυχῶς ὁ διευθυντὴς κάποιου ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ ποῦ ἔαυε σὰν στήλη ἀλάτος... καὶ ἠρηθήθη φυσικά νὰ φέρῃ... νερό... ἐκτὸς ἂν ἐπληρώνατο ἀνευ χρημάτων... ὑπὸ τῆς κυρίας.

Κουμπάροι ἐπωφεληθεῖτε.

Ὅσοι πρόκειται νὰ ἐνώσετε δύο νεαροὺς ὁ τάρξετε δι' ἀρραβῶνος ἢ γάμου ἢ τέλετε νὰ βεβαιώσατε μὴ χάνεσθε ἄδικα ἀπὸ ποῦ νὰ ψευδίσετε τὰ χροῶδη.

Τὸ ζαχαροπλαστεῖον Ἀδελφῶν Χαλέπη εἰς τὸ Καράκιοι ἀρ. 37 (πρόην Καρλομάτη) θὰ σὰς τὰ προμηθεύσῃ φθηνά-φθηνά. Εἶναι τὸ καλύτερον ὁμογενὲς κατάστημα.

Κίπ Κίμ—Κὸπ οἱ νικηταὶ τοῦ θανάτου

Εἶναι ἡ καλύτερη ἀστυνομικὴ ταινία ποῦ προβόλλεται εἰς τὸν Κοσμογράφ με τὸν περίφημον Μπούφαλο.

Ὅσοι δὲν ἐθαύμασαν τὴν ταινίαν ἄς τρέξουν γιὰ τὴν φεῖγει διὰ τὴν Εὐρώπην. Εἶναι κριμα νὰ τὴν ἀλήθειαν νὰ χάσῃ ἕνα τόσον ἀξιόλογον θέαμα κανεῖς.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

Θ' ἀπολαύσατε τὸ Σάβ. εἰς τὴν σάλαν τοῦ Χεδιβισὸλ με τὸν κ. Κ. Παπαδημητριάτον. Ἐσπερὶς ἔω; τὸ προῖ; χιρὰ; διασκέδιστε εὐχαρίστησις, τρέλλα, ζωὴ χρυσῆ.

Εἰκονογραφίαι διαφημῶσεων καταστημάτων, παντὸς εἶδους καὶ ἐν γένει πᾶσα ζωγραφικὴ ἐργασία ἐκτελεῖται ἀνεμπόδι καὶ εἰς τιμὰς ἐκτάκτως εὐθηνὰς. Οἱ βυλόμενοι ἀπῆλαθῆσαν εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Ἐπεύθυνος: Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ δ. ν.

Βενιζέλος (στην γυναίκα). — 'Αρκετή με σκανδαλίους
 μά για διός την μαγκούρα . . .

Με την άφιξη της ταχυ-
 πωας προτιμάτε τον ταχυρω-
 μένο καφέ της "ΑΥΓΗΣ."
 —(=)—
 Διά τὰ μικρά σας: Cuo-
 Ripert Θεσπικώ'ατον —
 Είς τήν «Αθήν», Γαλατῆ
 Σερὰί, ἔναντι τῆς Παριζιάνας

Καρτοποίηση τράφα τὰ μᾶς φέτος . . . κι' ἄλλο.